

κείνη, οὐτ' ἐγὼ δὲν τὸ ξέρω. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δλόκληρο τὸ πρῶθ δὲν συνέβη τίποτε πού ν' ἀπατήση τὴν ἐπέμβασι μᾶς. Ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα τῆς ἀποθήκης μπουρούσαμε καὶ βλέπαμε στὸ διπλανὸ δωμάτιο πού ἦταν τὸ σαλόνι τῆς ἐπαύλεως, μὰ δλόκληρο τὸ πρῶθ δὲν φάνηκε κανεὶς σ' αὐτό. Ἐξαφνα, κατὰ τὸ μεσημέρι, ἕνας ὑπὴ- ρέτης καὶ μὰ καμαριέρα μπήκαν μέσα κ' ἄρχισαν νὰ τὸ συγροῖζον, νὰ τὸ στολιζοῦν μὲ λουλουδία καὶ στὸ τέλος ἔφεραν κ' ἀκούμπασαν στὸ τραπέζι του ἓνα δίσκο μὲ στέφανα.

Κατάλαβα ἀμέσως, ἐνῶ ἡ καρδιά μου σφιγγόταν ἀπὸ τὴ λύσσα τῆς, ὅτι ἐκεῖ μέσα θὰ γινόταν ἡ στέφης. Ἡ τύχη μᾶς εἶχε εὐνοήσει. Ἄ! ὁ κ. ντὲ Μερσιέ τὴν εἶχε πολὺ ἄσχημα!...

Ὅταν ἔφυγαν ἀπ' τὸ σαλόνι οἱ ὑπὴρέτες, θέλησα ν' ἀνοίξω τὴν πόρτα, μὰ τὴν βρήκα κλειδωμένη. Τότε ὁ Ἰωσήφ ἔστιασε τὴν κλει- δωσιά κ' ἔτσι εἰπάστε ἔτοιμοι νὰ ἐπέμβουμ...

Πέρασαν ἀκόμα τρεῖς ὧρες ἀσυγκράτητης ἀναμονῆς, ὅταν ἔξα- φνα εἶδα νὰ μπαίνει μὲσ' στὸ σαλόνι ἕνας πατᾶς μὲ τὰ ἀμμά του καὶ δυὸ ἄλλοι ἄνθρωποι μὲ ἐμφάνισιν κυρίων. Ἀσφαλῶς θὰ ἦσαν τίποτε καθάρματα τοῦ φαρμάκου τοῦ ντὲ Μερσιέ, πού θὰ ἤθελε νὰ τοὺς χρησιμοποιήσῃ γιὰ μάρτυρες στὸ γάμο του.

Ἐπεῖτ' ἀπὸ λίγο πάλι, μπήκε μέσα κ' ὁ κ. ντὲ Μερσιέ, συνο- δεύοντας τὴν Κλάρα.

Θεέ μου! Πῶς εἶχε γίνει ἡ ἀγαπημένη μου; Ἦταν παιὰ τὸ φάν- τασμα τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, χλωμῆ, πελιδνῆ, μὲ δυσκολία στεκόταν στὰ πόδια τῆς.

Μόλις εἶδε στὸ σαλόνι τὸν πατᾶ καὶ τοὺς δυὸ ἀγνώστους, ἔβγαλε μὴ κραυγὴ ἐκπλήξεως καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν ντὲ Μερσιέ, τὸν ρώ- τησε μὲ φωνὴ πού ἔτρομε ἀπὸ ἀνανάκτηση :

— Τί εἶν' αὐτὰ, κύριε; Ἐσεῖς μὲ φέρατε ἐδῶ γιὰ νὰ μοῦ μιλήσετε ἰδιαίτερος, ὅπως μοῦ εἶπατε.

Τότε ἐκείνος, χαμογελώντας σαρκαστικά, τῆς ἀ- πάντησε :

— Κλάρα, πρέπει νὰ γίνῃ τώρα ὁ γάμος μᾶς. Ὁ ἐξάδελφός σας μᾶς καταδιώκει. Σὲ λίγη ὥρα θὰ βρισκεται ἐδῶ καὶ θὰ σᾶς πάρει πάλι κοντὰ του γιὰ νὰ σᾶς ἐκδικηθῇ... γιὰ νὰ σᾶς τιμωρήσῃ πού τὸν περιφρονησατε...

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν πατᾶ, ἐπρόσθεσε :

— Ἐμπρός, πάτερ μου. Ἄς μὴ χάνουμε καιρὸ.

Εὐλογῆσατε τὴν ἔνωσί μᾶς.

Συγχρόνως θέλησε νὰ πιάσῃ τὴν Κλάρα ἀπ' τὸ χερί. Μὰ αὐτὴ τὸν ἔπρωξε ἀτότομα καὶ φώναξε :

— Ὅχι, ὁ γάμος αὐτὸς δὲν θὰ γίνῃ ποτέ! Ἀ- φήστε με νὰ φύγω ἀπὸ δῶ μέσα!

— Ἀπατάσα, ἀγαπημένη μου, τῆς ἀπάντησε ὁ Μερσιέ. Δὲν μπορεῖτε ν' ἀρνηθῆτε παιὰ. Ἐμπρός!... Ἐμπρός!... Ἄς μὴ χάνουμε ὥρα!...

Ἦθελα ν' ἀνοίξω τὴν πόρτα καὶ νὰ παρουσιασθῶ μὲ τοὺς φίλους μου μπρὸς στοὺς παληανθρώπους αὐ- τοὺς, ἀλλὰ συγχρόνως ἤθελα νὰ ἰδῶ ὡς πού θὰ ἔ- φτανε ἡ θρασυτῆς τοῦ ντὲ Μερσιέ.

Ἡ Κλάρα εἶχε γίνει παιὰ σωστὸ πτώμα. Ἀσπάζο, προσπαθοῖς νὰ συγροατηθῇ καὶ εἶπε :

— Κι' ἐγὼ σᾶς λέω, ὅτι δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ ἕνα ἱετοῦ βδελυρὸ πρᾶγμα.

— Θὰ γίνῃ, πρέπει νὰ γίνῃ, εἶπε ὁ Μερσιέ.

— Ποτέ! φώναξε ἡ Κλάρα.

— Μὴν παραλογίζεσαι, παιδί μου. Μοῦ τὸ ὑποσχέθηρες.

— Δὲν σοῦ ὑποσχέθηκα τίποτε.

— Ἐσχινᾶς, ὅτι θὰ πέσης πάλι στὰ χερία τοῦ Γάστωτος; Θὰ σ' ἐκ- δικηθῇ σκληρὰ. Εἶν' ἀδυσώπητος.

— Ὅχι, ὄχι, ὁ γάμος αὐτὸς δὲν θὰ γίνῃ ποτέ, ποτέ, φώναξε ἡ Κλάρα ἔξαλλη.

Καὶ συγχρόνως, τραβώντας ἕνα ἔγχειριδιο, ὑποσχώρησε σὲ μὴ γωνία τοῦ σαλονιοῦ καὶ φώναξε :

— Ἄν τολμήσῃ κανεὶς καὶ μὲ πλησιάσει, θὰ σκοτωθῶ ἀμέσως!

Εἶδα τότε τὰ μάτια τοῦ ντὲ Μερσιέ νὰ πετᾶνε ἀστραπεὺς λύσσας. Συγχρόνως, ὑπούλα, ἕνας ἀπ' τοὺς φίλους του προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς Κλάρας μὲ τὴν πρόθεσι νὰ τὴν ἀφοπλίση.

Καὶ πράγματι τὸ κατόρθωσε, γιὰτὶ ἐκείνη εἶχε προσηλωμένη τὴν προσοχὴ τῆς στὸ ντὲ Μερσιέ.

Τότε, ὅλοι ἐκείνοι οἱ κακοῦργοι ἔωρῃσαν ἐναντίον τῆς καὶ διὰ τῆς βίας τὴν ἔστησαν ὄρθια στὸ πλευρὸ τοῦ ἐξαδέλφου τῆς μητριαῆς μου. Συγχρόνως ὁ ἱερεὺς πῆρε τὰ στέφανα κ' ἔτοιμάστηκε νὰ παίξῃ κ' αὐτὸς τὸ ρόλο του στὴν τραγικὴ ἐκείνη κωμωδία.

Ἀρχισε νὰ ψιθυρίζῃ μερικὰ λόγια, μὰ τὴν ἴδια στιγ- μὴ ἡ Κλάρα ἔβγαλε μὴ δυνατὴ κραυγὴ :

— Γαστών!... Γαστών!...

Τότε δὲν κρατήθηκα παιὰ καὶ ἀνοίγοντας τὴν πόρ- τα, πετάχτηκα μέσα στὸ σαλόνι, μὲ τὸ περιστροφὸ μου προτεταμένο. Ὁ κόμης, ὁ Ἀλῆς κ' ὁ Ἰωσήφ μ' ἀκο- λούθησαν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Ρεϊνάκ καὶ Ζωακείμ. Τὰ σπαρμένα ναπολεόνια. Ποῖος γὰρ- δαρος τὰ ἔχανε. Ἡ καλύτερη μουσικὴ γιὰ τὶς γυναῖκες. Ἡ ἰδιότητες τῆς Μαίρης Σκῶτ. Ἐνας σύγγυρος μ' ἀνειχτὴ καρδιά καὶ ἀνειχτὸ περτοφῆλι. Γιατὶ τὸν ἐχώρισε ἡ Μαίρη. Δὲν ἤξερε νὰ... δέρνη!... Γνωμικὰ τοῦ Σούμαν, κτλ.

Μία φορὰ, ὁ διακεκριμένος Γερμανὸς μουσουργὸς Κάρολος Ρεϊ- νάκ ἔδωσε στὴ Βρέμη μὴ συναυλία ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν συνάδελφὸ του Ζωακείμ.

Τὴν ἀκόλουθῃ μέρα, οἱ δυὸ φίλοι, συνεχίζοντας τὴν καλλιτεχνικὴ περιοδεία τους, μπήκαν στὸ σιδηροδρόμο καὶ τράβηξαν γιὰ μὴ γει- τονικὴ πόλι. Εἶχαν πιάσει τὴν κουβέντα καὶ συζητοῦσαν γιὰ διάφορα πράγματα, ὅταν ὁ Ρεϊνάκ ἀντίκρουσε κατὰ γῆς κάτι πού ἔλαμπε. Τὸ πῆρε στὰ χερία του καὶ εἶδε πῶς ἦταν ἕνα ναπολεόνι.

— Κύτταξε, κύτταξε τί βρήκα! εἶπε στὸ σύντροφό του.

— Κάποιος γάιδαρος θὰ τόχασε! ἀπάντησε ὁ Ζωακείμ. Κράτησέ το νὰ τὸ ποῦμε παρατέρα...

Ἐπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ὁ Ρεϊνάκ βρήκε δεύτερο καὶ σὲ λίγο τρί- το ναπολεόνι.

— Μὰ αὐτὸς ἦταν γάιδαρος... στὸ τετράγωνο! φώναξε θαυμά- ζοντας ὁ Ζωακείμ.

Ὅταν ἐπὶ τέλους ἔφτασαν στὴν πόλι δπου κατηρθύνοντο, ὁ Ζωα- κείμ θέλησε νὰ πληρώσῃ τὸ παιδί πού θὰ μετέφερε τὶς ἀποσκευεὺς τῶν.

Τότε μονάχα ἀντιλήφθη πῶς ἡ τσέπη του ἦταν τρύπια καὶ πῶς τὰ ναπολεόνια του εἶχαν... πετάξει.

— Διάβολε! μουρομούρισε ντροπισμαμένος. Ἐγὼ λοιπὸν ἤμουν ὁ γάιδαρος πού ἔβριζα;...

***

Γιὰ τὸν Ρεϊνάκ ἐπίσης διηγούνται, ὅτι δὲν ἔ- κανε πολλές δοκιμὲς στὶς συνθέσεις του.

— Εἶτε μὴ πρόβα κάμω, ἔλεγε, εἶτε ἐκατό, οἱ μουσικὰ δὲν θὰ παίζον τὴ σύνθεσί μου ὅπως θέ- λω ἐγὼ. Γιατὶ λοιπὸν νὰ σπᾶω ἄδικα τὸ κεφάλι μου;...

Κάποτε, μὴ νέα παρουσιάστηκε στὸν Ρεϊνάκ καὶ τὸν ρώτησε ἂν ἔπρεπε νὰ σπουδάσῃ μουσικὴ.

— Παντρεῖσου, κορίτσι μου! τῆς ἀπάντησε ὁ πο- λύπειρος μουσουργός. Ὁ γάμος εἶνε ἡ καταλληλό- τερη μουσικὴ γιὰ τὶς γυναῖκες....

***

Ἡ περιφημὴ Ἀγγλίδα ἠθοποιὸς Μαίρη Σκῶτ, ἦταν ὑπερβολικὰ νευροπαθὴς καὶ συνεπῶς εἶχε κα- ταντήσει ἀφόρητη στοὺς ἀνθρώπους πού συνανα- στρεφόταν. Στὸ θιάσο δπου ἐργαζόταν, κανεὶς δὲν ἤξερε ἂν θὰ πῆγαινε τὸ βράδυ νὰ παίξῃ. Ἐπίσης παράγγελλε συνήθως πολυτελέστατες φορεσιεὶς, ἐ- πειθὴ ἀγαποῦσε πολὺ τὰ λούσα. Ἀλλὰ εἶνε τὶς παραγγελίες πολὺ ἀργά, ἡ φορεσιεὶς δὲν ἦσαν ἔτοιμες τὴν ὥρα τῆς παρουστάσεως καὶ τότε παιὰ νεύριαζε τρομακτικὰ, ἔβαζε τὶς φωνεὶς καὶ λιποθυμοῦσε.

Ἐπίσης τὴ νύχτα καταλαμβάνοντο ἀπὸ ὑστερικὲς προσβολὲς καὶ ξυπνοῦσε μὲ τὰ ξεφωνητὰ τῆς ὅλους δσοὺς κατοικοῦσαν στὸ ἴδιον μὲ αὐτὴ ξενοδοχεῖο. Κοιμόταν πολὺ λίγο, χωρὶς νὰ γδύνεται ποτέ. Στὸ κρεβάτι πού πιάγιαζε, φοροῦσε πάντα τὰ παπούτσια τῆς, ὅσο ἀκριβὰ καὶ ἂν ἦσαν.

Ἡ Μαίρη Σκῶτ εἶχε παντρευτὴ κάποιον συμπατριώτη τῆς, ὁ ὁ- ποῖος εὐτυχῶς ἦταν πολὺ πλούσιος. Ἐπειὸ ὁ καλόβουλος σύγγυρος ἔ- στεκε πάντα μὲ τὸ πορτοφόλι ἀνοιχτὸ, ἔτοιμος νὰ πληρώσῃ τοὺς παντοειδεῖς προμηθενιὰς τῆς γυναῖκας του. Στὸ τέλος διωχὴ ἡ ἠθο- ποιὸς τὸν βαρέθηκε καὶ τὸν ἐγκατέλειψε μὲ τὴν ἀκόλουθῃ δικαιο- λογία :

— Αὐτὸς ὁ χριστιανός, ἔκανε πάντα ὅτι τοῦ ἔλεγα ἐγὼ καὶ μένα δὲν μὴ ἀρέσουν τέτοιου εἶδους ἄντρες. Θέλω νὰ μὲ διατάξουν, νὰ μοῦ φέρωνται ἀτότομα καὶ ἅμα τὸ βρῖσκουν σωστὸ, νὰ μὲ δέρονται κιάλας!...

***

Δημοσιεύουμε τέλος ἐδῶ μερικὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα ἀποφθέγματα τοῦ μουσουργοῦ Σούμαν :

— Προσοριμὸς τῆς τέχνης δὲν εἶνε νὰ μᾶς προμηθεύῃ πλοῦτη.

— Προσπάθησε νὰ εἶσαι εὐγενικός καλλιτέχνης καὶ τὰ ἄλλα θὰ ἔρθουν μόνα τους.

— Εἶνε ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ στὴν τέχνη κάτι μεγάλο χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐνθουσιασμός.

— Προσπαθῆτε νὰ εἶστε μετροφόρονες.

— Νὰ ἔχετε ἰπ' ὄψιν σας, ὅτι τίποτε δὲν ἐσκε- φθήκατε ἢ ἀνακαλύψατε πού νὰ μὴν τὸ ἔχῃ σκεφθεῖ ἢ ἀνακαλύψῃ κάποιος ἄλλος προητέρα.

— Ὅταν θέλετε νὰ ἀναπαυθῆτε ἀπὸ τὶς μουσικὲς μελέτες σας, ἐπιδοθῆτε στὸ διάβασμα τῶν ἔργων τῶν καλύτερων μουσουργῶν μᾶς.

